

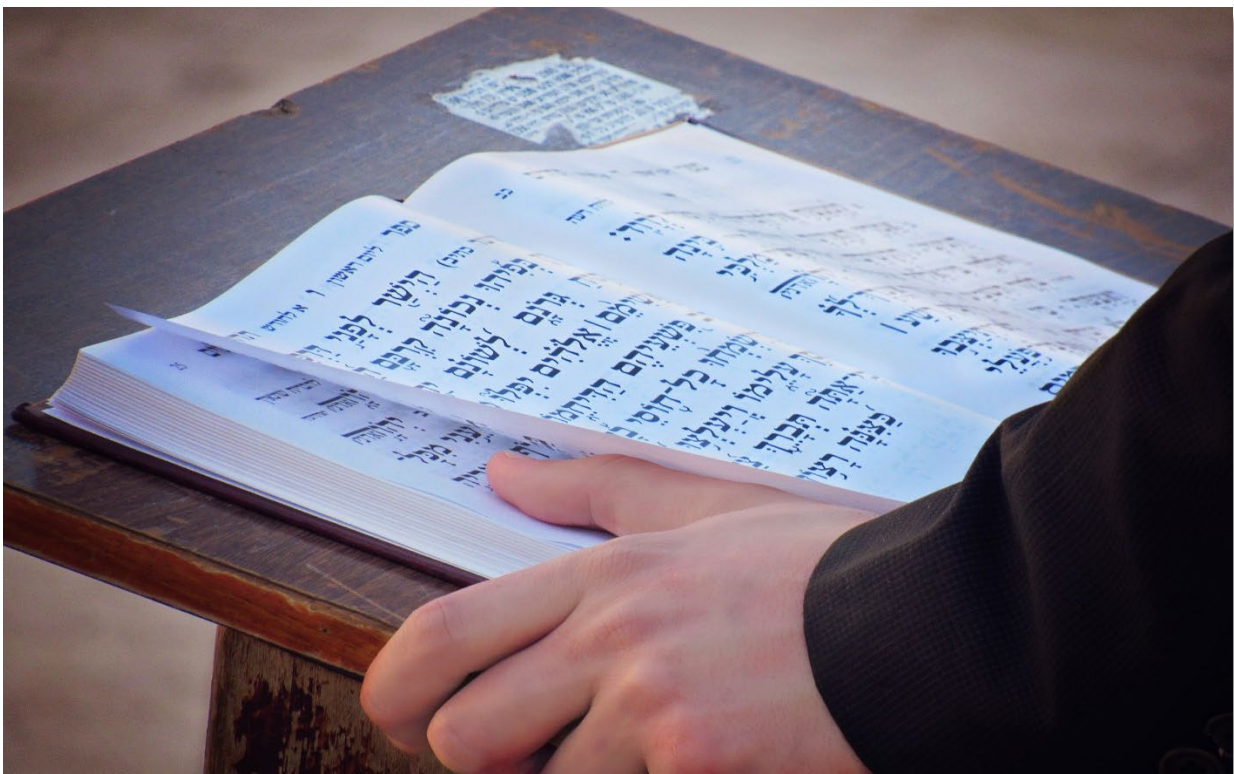

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mt 5,13-16

Évközi 6. vasárnap („A” év)

Beszédetek legyen „igen, igen, nem, nem”

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIAS 29.11)

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből*Beszédek legyen „igen, igen, nem, nem”*

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem tökéletessé tenni. Bizony mondom nektek, amíg az ég és föld el nem múlik, nem vész el a törvényből sem egy i betű, sem egy vessző, hanem minden érvényben marad. Aki tehát csak egyet is eltöröl akár a legkisebb parancsok közül is, és úgy tanítja az embereket, azt nagyon kicsinek fogják hívni a mennyek országában. És mindaz, aki megtartja és tanítja őket, igen nagy lesz a mennyek országában.

És mondom nektek: Ha igaz voltotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juthattok be a mennyek országába.

Hallottátok, hogy a régieknek ezt mondták: Ne ölj! Aki öl, méltó az ítéletre. Én viszont azt mondom nektek, hogy méltó az ítéletre mindaz, aki haragszik testvéreire. Aki azt mondja testvéreinek: „Te esztelen!”, méltó a főtanács ítéletére. Aki pedig azt mondja: „Te istentelen!”, méltó a kárhozat tüzeire.

Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki testvéreddel. Csak aztán térj vissza, hogy bemutasd áldozatodat. Ellenfeleddel szemben légy békülékeny, amikor még úton vagy vele, nehogy átadjon a bírónak, a bíró pedig a börtönőrnek, és a börtönbe vessenek. Bizony, mondom neked, ki nem jössz onnan, míg az utolsó garast is meg nem fizeted.

Hallottátok a parancsot: Ne törj házasságot! Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vággyal asszonyra néz, szívében már vétkezett vele. Ha a jobb szemed bűnre visz, vágd ki, és vedd el magadtól. Jobb neked, ha elvesz egy testrészed, minthogy egész tested a kárhozatra kerüljön. Ha a jobb kezed visz bűnbe, vágd le azt, és vedd el magadtól. Mert jobb neked, ha egy testrészed vész el, minthogy egész tested a kárhozatra jusson. És ezt is mondták: Aki elküldi feleségét, adjon neki válólevelet. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elküldi feleségét – kivéve hűtlenség esetét –, okot ad neki a házasságtörésre, és aki az elbocsátott nőt veszi feleségül, házasságtörést követ el. Hallottátok továbbá, hogy a régieknek ezt mondták: Hamisan ne esküdj, és tartsd meg az Úrnak tett esküdet! Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek! Sem az ég, mert az az Isten trónja, sem a földre, mert az lábának zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa! De még saját fejedre se esküdj, mert egyetlen hajszáladat sem tudod össze vagy feketévé tenni. Legyen a ti beszédek „igen, igen, nem, nem”; ami ennél több, az a gonosztól van.

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹⁷ Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ **πληρῶσαι**

Ne gondoljátok, hogy megsemmisíteni jöttem a törvényt vagy a prófétákat: nem megsemmisíteni jöttem, hanem betölteni.

¹⁸ ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν **παρέλθῃ** ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ **παρέλθῃ** ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

Bizony ugyanis mondom nektek: amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, amíg minden be nem következik.

¹⁹ ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Aki tehát eltörli ezen legkisebb parancsok egyikét, és így tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek királyságában, aki pedig megteszi és tanítja, azt nagynak fogják hívni a mennyek királyságában.

²⁰ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐάν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ugyanis mondom nektek, hogy ha a ti igazságosságotok messze felül nem múlja az írástudókét és a farizeusokét, nem mentek be a mennyek királyságába.

²¹ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

Hallottátok, hogy mondatott a régieknek, Ne ölj: aki pedig öl, méltó lesz az ítéletre.

²² ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ ἑαυτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ ὅς δ' ἂν εἴπῃ· Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Én pedig mondom nektek, hogy mindenki, aki haragszik a testvérére, méltó lesz az ítéletre: aki pedig azt mondja a testvérenek: „hitvány”, méltó lesz a nagytanácsra: aki pedig azt mondja: „ostoba”, méltó lesz a tüzes gyehennára (kárhozatra).

²³ ἐάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

Amikor tehát az ajándékodat áldozatul bemutatni viszed az oltárra, és ott eszedbe jut, hogy a testvérednek van valami panasza veled szemben,

²⁴ ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

Hagyd ott az ajándékodat az oltár előtt, és menj el előbb, békülj ki a testvéreddel, és aztán eljőve mutasd be áldozatul az ajándékodat.

²⁵ ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ μετ’ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῆσῃ.

Légy békés szándékú az ellenfeled iránt sietve, ameddig vele az úton vagy, nehogy az ellenfél átadjon tégedet a bírónak, és a bíró a szolgának, és börtönbe vetessél.

²⁶ ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Bizony mondom neked, nem mész ki onnét, amíg vissza nem fizetted az utolsó fillért.

²⁷ Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη· Οὐ μοιχεύσεις.

Hallottátok, hogy mondatott: Ne törj házasságot.

²⁸ ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Én pedig mondom nektek, hogy mindaz, aki asszonyra néz azért, hogy megkívánja őt, már házasságot tört vele az ő szívében.

²⁹ εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.

Ha pedig a jobb szemed megbotránkoztat téged, ragadd ki azt, és dobd el magadtól: javadra válik ugyanis neked, hogy tagjaid közül egy vesszék el, mintsem az egész tested a gyehennára (kárhozatra) jusson.

³⁰ καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς γέενναν ἀπέλθῃ.

És ha a jobb kezed megbotránkoztat téged, vágd le azt, és dobd el magadtól: javadra válik ugyanis neked, hogy tagjaid közül egy vesszék el, mintsem az egész tested a gyehennára (kárhozatra) kerüljön.

³¹ Ἐρρέθη δὲ Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

Mondatott pedig, Aki elbocsátja a feleségét, adjon neki elbocsátó levelet.

³² ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι, καὶ ὅς ἐάν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχᾶται.

Én pedig mondom nektek, hogy mindaz, aki elbocsátja a feleségét, kivéve a parázñaság esetét, házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott nőt vesz el feleségül, házasságot tör.

33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου.

Ismét hallottátok, hogy mondatott a régieknek, Ne esküdj hamisan, hanem teljesítsd az esküidet az Úrnak.

34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὅλως μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ·

Én pedig mondom nektek, egyáltalában ne esküdjétek: sem az égre, mert Isten trónusa az,

35 μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου βασιλέως·

Sem a földre, mert lábainak a zsámolya az, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy király városa.

36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν¹.

És ne esküdj a fejedre sem, mert nem vagy képes egyetlen hajszálat sem fehérre vagy feketévé tenni.

37 ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναὶ, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.

Legyen tehát a beszédetek igen-igen, nem-nem: ami pedig több ezeknél, a Gonosztól van.

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹⁷ NOLITE PUTARE QUONIAM VENI SOLVERE LEGEM AUT PROPHETAS; NON VENI SOLVERE, SED ADIMPLERE.

¹⁷ Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem teljesé tenni.

¹⁷ Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a prófétákat; nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy beteljesítsem.

¹⁷ *Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt vagy a prófétákat. Nem azért jöttem, hogy megszüntessem, hanem, hogy tökéletessé tegyem.*

¹⁷ *Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.*

¹⁷ Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a Törvényt vagy a prófétákat! Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy beteljesítsem.

¹⁸ AMEN QUIPPE DICO VOBIS: DONEC TRANSEAT CAELUM ET TERRA, IOTA UNUM AUT UNUS APEX NON PRAETERIBIT A LEGE, DONEC OMNIA FIANT.

¹⁸ Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik.

¹⁸ Mert bizony, mondom nektek: amíg el nem múlik az ég és a föld, egy i betű vagy egy vesszőcske sem marad el a törvényből, amíg minden be nem teljesedik.

¹⁸ *Bizony mondom nektek: Míg ég és föld fennáll, egy i betű vagy egy vesszőcske sem marad el a törvényből, hanem beteljesedik az egész.*

¹⁸ *Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, a míg minden be nem teljesedik.*

¹⁸ Mert bizony, mondom nektek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egyetlen ióta vagy egyetlen vessző sem vész el a Törvényből, míg minden be nem teljesedik.

¹⁹ QUI ERGO SOLVERIT UNUM DE MANDATIS ISTIS MINIMIS ET DOCUERIT SIC HOMINES, MINIMUS VOCABITUR IN REGNO CAELORUM; QUI AUTEM FECERIT ET DOCUERIT, HIC MAGNUS VOCABITUR IN REGNO CAELORUM.

¹⁹ Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában.

¹⁹ Aki tehát egyet is elhagy e legkisebb parancsok közül és úgy tanítja az embereket, azt a legkisebbnek fogják hívni a mennyek országában; aki pedig megteszi és tanítja, azt nagynak fogják hívni a mennyek országában.

¹⁹ *Aki tehát csak egyet is elhagy a legkisebb parancsok közül és így tanítja az embereket, az igen kicsi lesz a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja azokat, az nagy lesz a mennyek országában.*

¹⁹ *Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb léssen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy léssen.*

¹⁹ Ha tehát valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is megszeg, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában. De ha valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz a mennyek országában.

²⁰ DICO ENIM VOBIS: NISI ABUNDAVERIT IUSTITIA VESTRA PLUS QUAM SCRIBARUM ET PHARISAEORUM, NON INTRABITIS IN REGNUM CAELORUM.

²⁰ Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába.

²⁰ Mert mondom nektek: ha a ti igazvoltotok nem múlja felül az írástudókét és farizeusokét, semmiképp sem mentek be a mennyek országába.

²⁰ *Ezért mondom nektek: Ha igaz voltotok fölül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába.*

²⁰ *Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.*

²⁰ Mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és a farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.

²¹ AUDISTIS QUIA DICTUM EST ANTIQUIS: “NON OCCIDES; QUI AUTEM OCCIDERIT, REUS ERIT IUDICIO”.

²¹ Hallottátok, hogy a régiek ezt a parancsot kapták: Ne ölj! Aki öl, állítsák a törvényszék elé.

²¹ Hallottátok, hogy ezt mondták a régieknek: ‘Ne ölj; aki pedig öl, méltó az ítéletre’.

²¹ *Hallottátok a régieknek szóló parancsot: ne ölj! Aki öl állítsák a törvényszék elé.*

²¹ *Hallottátok, hogy megmondatták a régieknek: Ne ölj, mert a ki öl, méltó az ítéletre.*

²¹ Hallottátok, hogy megmondták a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette.

²² EGO AUTEM DICO VOBIS: OMNIS, QUI IRASCITUR FRATRI SUO, REUS ERIT IUDICIO; QUI AUTEM DIXERIT FRATRI SUO: “RACHA”, REUS ERIT CONCILIO; QUI AUTEM DIXERIT: “FATUE”, REUS ERIT GEHENNAE IGNIS.

²² Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére.

²² Én viszont azt mondom nektek, hogy mindenki, aki haragszik testvérére, méltó az ítéletre. Ha valaki azt mondja a testvérének: ‘Oktalan’, méltó a főtanács ítéletére; aki pedig azt mondja: ‘Bolond’, méltó a gyehenna tüzére.

²² *Én pedig azt mondom nektek: már azt is állítsák törvényszék elé, aki haragot tart. Aki felebarátját butának mondja, állítsák a nagytanács elé. Aki pedig istentelennek mondja, jusson a gyehenna tüzére.*

²² *Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, a ki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre: a ki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Ráka, méltó a főtörvényszékre: a ki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére.*

²² Én viszont azt mondom nektek, hogy aki haraggal van testvére iránt, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Aki pedig azt mondja testvérének: „Raká!” – méltó arra, hogy a szanhedrin járjon el ellene. Aki pedig azt mondja: „Bolond!” – méltó a gyehenna tüzére.

²³ SI ERGO OFFERES MUNUS TUUM AD ALTARE, ET IBI RECORDATUS FUERIS QUIA FRATER TUUS HABET ALIQUID ADVERSUM TE,

²³ Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasza van ellened,

²³ Amikor tehát följánlod adományodat az oltáron, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened:

²³ *Ha tehát ajándékokat az oltárhoz viszed és ott eszedbe jut, hogy felebarátodnak valami panasza van ellened,*

²³ *Azért, ha a te ajándékokat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened:*

²³ Ha tehát áldozati adományodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy testvérednek valami panasza van ellened,

²⁴ RELINQUE IBI MUNUS TUUM ANTE ALTARE ET VADE, PRIUS, RECONCILIARE FRATRI TUO ET TUNC VENIENS OFFER MUNUS TUUM.

²⁴ hagyd ott ajándékokat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándékokat.

²⁴ hagyd ott az adományodat az oltár előtt, és először menj, békülj ki testvéreddel, s csak akkor menj és ajánld föl adományodat.

²⁴ *hagyd ajándékokat az oltár előtt, menj, békülj ki előbb felebarátoddal, aztán térj vissza és ajánld föl ajándékokat.*

²⁴ *Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékokat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékokat.*

²⁴ hagyd ott adományodat az oltár előtt! Menj, békülj ki előbb testvéreddel, és csak azután térj vissza, s ajánld fel adományodat!

²⁵ ESTO CONSENTIENS ADVERSARIO TUO CITO, DUM ES IN VIA CUM EO, NE FORTE TRADAT TE ADVERSARIUS IUDICI, ET IUDEX TRADAT TE MINISTRO, ET IN CARCEREM MITTARIS.

²⁵ Ellenfeleddel szemben légy békülékeny idejében, amikor még az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a poroszlónak, és börtönbe kerülj.

²⁵ Egyezz meg ellenfeleddel gyorsan, amíg vele vagy az úton; nehogy ellenfeled átadjon téged a bírónak, a bíró pedig a törvényszolgának, és börtönbe vessenek.

²⁵ *Békülj ki idejében, még útközben ellenfeleddel, hogy át ne adjon a bírónak, a bíró a poroszlónak és tömlöcbe ne vessenek.*

²⁵ *Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, a míg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöczbe ne vessen téged.*

²⁵ Egyezz ki azzal, aki vádol, hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy vádlód át ne adjon a bírónak, a bíró meg az őrnek, és így börtönbe ne kerülj!

²⁶ AMEN DICO TIBI: NON EXIES INDE, DONEC REDDAS NOVISSIMUM QUADRANTEM.

²⁶ Bizony mondom neked, nem szabadulsz ki, amíg az utolsó fillért is meg nem fizeted.

²⁶ Bizony, mondom neked, semmiképp sem jössz ki onnan, amíg meg nem fizeted az utolsó fillért.

²⁶ *Bizony mondom neked: ki nem szabadulsz onnan, amíg az utolsó fillért meg nem fizetted.*

²⁶ *Bizony mondom néked: ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig.*

²⁶ Bizony, mondom neked, ki nem jössz onnét, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.

²⁷ AUDISTIS QUIA DICTUM EST: "NON MOECHABERIS".

²⁷ Hallottátok a parancsot: Ne törj házasságot.

²⁷ Hallottátok, hogy ezt mondták a régieknek: ‘Ne törj házasságot!’

²⁷ *Hallottátok (a régieknek szóló) parancsot: házasságot ne törj!*

²⁷ *Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodjál!*

²⁷ Hallottátok, hogy megmondták: Ne törj házasságot!

²⁸ EGO AUTEM DICO VOBIS: OMNIS, QUI VIDERIT MULIEREM AD CONCUPISCENDUM EAM, IAM MOECHATUS EST EAM IN CORDE SUO.

²⁸ Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vággal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el vele.

²⁸ Én viszont azt mondom nektek, hogy mindaz, aki asszonyra néz azért, hogy megkívánja őt, már házasságot tört vele a szívében.

²⁸ *Én pedig azt mondom nektek: mindaz, aki bűnös kívánsággal asszonyra néz, szívében már paráználkodott vele.*

²⁸ *Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.*

²⁸ Én viszont azt mondom nektek: aki úgy tekint egy asszonyra, hogy megkívánja, szívében már házasságot tört vele.

²⁹ QUOD SI OCULUS TUUS DEXTER SCANDALIZAT TE, ERUE EUM ET PROICE ABS TE; EXPEDIT ENIM TIBI, UT PEREAT UNUM MEMBRORUM TUORUM, QUAM TOTUM CORPUS TUUM MITTATUR IN GEHENNAM.

²⁹ Ezért ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson.

²⁹ Ha pedig a jobb szemed megbotránkoztat téged, vágd ki azt és dobd el magadtól; mert jobb neked, hogy elveszen egy a testrészeid közül, mint hogy az egész testedet a gyehennára vessék.

²⁹ *Ezért, ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és vedd el magadtól. Inkább egy tagod vesszen oda, semhogy egész tested gyehennára kerüljön.*

²⁹ *Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vágd ki azt és vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.*

²⁹ Ha a jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és vedd el magadtól! Jobb neked, ha egy szemed vész el, mint ha egész tested a gyehennára jut.

³⁰ ET SI DEXTERA MANUS TUA SCANDALIZAT TE, ABSCIDE EAM ET PROICE ABSTE; EXPEDIT ENIM TIBI, UT PEREAT UNUM MEMBRORUM TUORUM, QUAM TOTUM CORPUS TUUM ABEAT IN GEHENNAM.

³⁰ Ha jobb kezed visz bűnbe, vágd le és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested pokolba kerüljön.

³⁰ És ha a jobb kezed megbotránkoztat téged, vágd le azt és dobd el magadtól; mert jobb neked, hogy elveszen egy a testrészeid közül, mint hogy az egész tested a gyehennára jusson.

³⁰ *Ha pedig jobb kezed botránkoztat meg, vágd le és vedd el magadtól. Inkább egy tagod vesszen oda, semhogy egész tested pokolba jusson.*

³⁰ *És ha a te jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le azt és vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.*

³⁰ Ha pedig a jobb kezed visz bűnre, vágd le, és vedd el magadtól! Jobb neked, ha egy tagod vész el, mint ha egész tested a gyehennára jut.

³¹ DICTUM EST AUTEM: “QUICUMQUE DIMISERIT UXOREM SUAM, DET ILLI LIBELLUM REPUDIUM”.

³¹ Ezt is előírták: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.

³¹ Azt is mondták: ‘Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet’.

³¹ *Parancs volt az is: ha valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.*

³¹ *Megmondattott továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon neki elválásról való levelet.*

³¹ Megmondták: aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.

³² EGO AUTEM DICO VOBIS: OMNIS, QUI DIMISERIT UXOREM SUAM, EXCEPTA FORNICATIONIS CAUSA, FACIT EAM MOECHARI; ET, QUI DIMISSAM DUXERIT, ADULTERAT.

³² Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznasága miatt –, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.

³² Én viszont azt mondom nektek, hogy mindaz, aki elbocsátja feleségét – kivéve a paráznaság esetét –, házasságtörővé teszi, és aki elbocsátott nővel összeházasodik, házasságot tör.

³² *Én pedig azt mondom nektek: mindaz, aki elbocsátja feleségét, kivéve ha nem törvényes felesége, okot ad neki a házasságtörésre, aki pedig elbocsátott nőt vesz el, házasságot tör.*

³² *Én pedig azt mondom néktek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és a ki elbocsátott asszonyt veszen el, paráználkodik.*

³² Én viszont azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaság esetét kivéve –, az házasságtörővé teszi, és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, az házasságtörést követ el.

³³ ITERUM AUDISTIS QUIA DICTUM EST ANTIQUIS: "NON PERIURABIS; REDDES AUTEM DOMINO IURAMENTA TUA".

³³ Hallottátok ezt a régieknek szóló parancsot is: Ne esküdjél hamisan, hanem tartsd meg az Úrnak tett esküdet.

³³ Szintén hallottátok, hogy azt mondták a régieknek: ‘Ne esküdj hamisan, hanem add meg az Úrnak, amit esküvel ígértél!’

³³ *Hallottátok azt a régieknek szóló parancsot is: hamisan ne esküdjél, de tartsd meg az Úrnak tett esküdet.*

³³ *Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküdet.*

³³ Azt is hallottátok, hogy megmondták a régieknek: „Ne esküdj hamisan”, és „Add meg az Úrnak, amit esküvel fogadtál!”

³⁴ EGO AUTEM DICO VOBIS: NON IURARE OMNINO, NEQUE PER CAELUM, QUIA THRONUS DEI EST,

³⁴ Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek, sem az égre, mert az Isten trónja,

³⁴ Én viszont azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjetek: se az égre, mert az az Isten trónja,

³⁴ *Én pedig azt mondom nektek: egyáltalán ne esküdjetek: sem az égre, mert az Isten trónja, sem a földre, mert az lábának zsámolya,*

³⁴ *Én pedig azt mondom néktek: Teljességgel ne esküdjetek; se az égre, mert az az Istennek királyi széke;*

³⁴ Én viszont azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjetek: se az égre, mert az Isten trónusa,

³⁵ NEQUE PER TERRAM, QUIA SCABELLUM EST PEDUM EIUS, NEQUE PER HIEROSOLYMAM, QUIA CIVITAS EST MAGNI REGIS;

³⁵ sem a földre, mert az lába zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa.

³⁵ se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a nagy király városa.

³⁵ *sem Jeruzsálemre, mert az a nagy király városa.*

³⁵ *Se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert a nagy Királynak városa;*

³⁵ se a földre, mert az lába zsámolya, se Jeruzsálemre, mert az a Nagy Király városa!

³⁶ NEQUE PER CAPUT TUUM IURAUERIS, QUIA NON POTES UNUM CAPILLUM ALBUM FACERE AUT NIGRUM.

³⁶ Még saját fejedre se esküdjél, mert egyetlen hajszáladat sem tudod fehérré vagy feketévé tenni.

³⁶ A fejedre se esküdj, mert egyetlen hajszáladat sem tudod fehérré vagy feketévé tenni.

³⁶ *Még fejedre se esküdjél, mert egyetlen hajszáladat sem tudod fehérré vagy feketévé tenni.*

³⁶ *Se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé;*

³⁶ De ne esküdj a saját fejedre sem, hiszen egyetlen hajad szálát sem tudod fehérré vagy feketévé tenni!

³⁷ SIT AUTEM SERMO VESTER: “EST, EST”, “NON, NON”; QUOD AUTEM HIS ABUNDANTIUS EST, A MALO EST.

³⁷ Így beszéljeteinkább: az igen igen, a nem nem. Ami ezenfelül van, a gonosztól való.

³⁷ Legyen a ti beszédetek: igen, igen, nem, nem; ami ezeknél több, a gonosztól van.

³⁷ *Beszédetek legyen: igen, igen; nem nem. Ami ezt meghaladja, az a gonosztól van.*

³⁷ *Hanem legyen a ti beszédetek: Úgy úgy; nem nem; a mi pedig ezeken felül vagy on, a gonosztól vagy on.*

³⁷ Amikor beszéltek, az igen legyen igen, a nem pedig nem! Ami ezen túlmege, az a gonosztól van.

1.3. BEHATÁROLÁS

Szakaszunkat Máté evangéliumában a Hegyi beszédben találjuk, mely az 5. fejezettől egészen a 7. fejezetig tart. Máténál ez Jézus első összefüggő nagy beszéde, melyet a 8. fejezettől Jézus egyes csodáinak leírása követ. A Hegyi beszédben szakaszunkat a nyolc boldogság (5,3-12), valamint az apostolok feladatának bemutatása (5,13-16) előzi meg.

Evangéliumi szakaszunkat követően az 5. fejezetben még két ószövetségi törvény tökéletesítéséről olvashatunk (a rosszat jóval kell viszonzni és az ellenség szeretete). A 6. fejezettől pedig már az erény legfőbb gyakorlatait (az alamizsnálkodás, az imádság és a böjt) veszi górcső alá Jézus, közbe ékelve a Miatyánkot.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Máté evangélista ezzel a szakasszal főleg a zsidóságból megtért keresztények számára kívánja hangsúlyozni az ószövetségi Írások és a Jézus Krisztus közötti kapcsolatot. Jézust, mint az Írások beteljesítőjét ábrázolja (Mt 5,17-20), aki tekintéllyel tanít: nem csak értelmezi, hanem elmélyíti, beteljesíti a mózesi törvényeket, ahogy a visszatérő „én pedig mondom nektek” formula is mutatja (Mt 5,21-37). S ezzel megfogalmazza a keresztények

számára a követendő magatartásformát, amelyben nem csupán a külső tetten van a hangsúly, hanem a szándékon, a lelki finomságon és a szeretet érzékenységen is.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

πληρῶσαι (*plérószáj*): betölt, teljessé tesz, beteljesít (Mt 5,17)

A kifejezés gyakran előfordul a Máté-evangéliumban, a legtöbb esetben az Írások (a próféta jövendölések) kapcsán, amelyek Jézus személyében, cselekedeteiben beteljesülnek (pl.: Mt 1,22; 2,15.17.23; 4,14; 8,17; 12,17; 13,35; 21,4; 26,54.56). Ennek fényében világossá válik, hogy Jézus nem eltörölni, nem helyettesíteni és nem megsemmisíteni jött a Törvényt (az ószövetségi Írásokat), hanem beteljesíteni, elmélyíteni (Mt 5,17).

παρέλθῃ (*párelthé*): elmegy valaki mellett, elmúlik, érvényét veszíti (Mt 5,18)

Máté evangéliumában két alkalommal fordul elő ez a kifejezés, kétszer egy versen belül (Mt 5,18; 24,35). Mind a két igehelyen először „az ég és a föld” szópárhoz kapcsolódva, másodsor pedig a Törvény (vagyis az ószövetségi Szentírás) írásjeleire (Mt 5,18), illetve az Úr szavaira vonatkozóan tagadó formában (Mt 24,35). Ezzel az evangélista azt kívánja kifejezni Jézus nagy beszédeinek kezdetén (Mt 5,18) és vége felé (Mt 24,35), hogy habár a természet erői megrendülhetnek, és a teremtett világ elemei elmúlhatnak, az egyedüli állandó az Úr Szava marad! Az Úr Szava megmarad örökké, hiszen ez a Szó az, aki által lett teremtve minden (vö. Jn 1,1-3).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Máté evangéliumán belül

Mt 3,12 Szórolapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrűbe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti.

Mt 3,15 Jézus ezt mondta: „Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva.” Erre engedett neki.”

Mt 6,1 Ügyeljetek, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyétek, azért, hogy lássanak benneteket. Így semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál.

Mt 6,13 És ne vigy minket kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól.

Mt 18,3 s azt mondta: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.”

Mt 18,8-9 Ha kezed vagy lábad botrányt okoz, vágd le és dobd el! Jobb csonkán vagy sántán bemenned az életre, mint két kézzel, két lábbal az örök tűzre kerülnöd. Ha szemed okoz botrányt, vágd ki és dobd el, mert jobb, ha egy szemmel mérsz be az életre, mint ha két szemmel a pokol tüzére vetnek.

Mt 18,34-35 Ezzel az úr haragjában átadta a poroszlóknak, míg meg nem fizette mind, amivel tartozott. Így tesz mennyei Atyátok is veletek, ha mindegyiktek meg nem bocsát szívből felebarátjának.

Mt 19,3-9 Akkor odamentek hozzá a farizeusok, hogy próbára tegyék. Ezt kérdezték: „El szabad a férfinak bármilyen okból bocsátania a feleségét?” Így felelt: „Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket, és azt mondta: Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és egy test lesz a kettő? Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét.” De azok mondták: „Miért adta akkor Mózes azt a parancsot, hogy elbocsátáskor adjunk válólevelet?” „Mózes szívetek keménységére való tekintettel engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeteket – felelte –, de kezdetben nem így volt. Mondom nektek: aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznasága miatt –, és mást vesz el, házasságot tör. Aki elbocsátott nőt vesz el, szintén házasságot tör.

Mt 19,18 z megkérdezte: „Melyeket?” Jézus felsorolta: „Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál!”

Mt 20,26 A ti körötökben ne így legyen. Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok.

Mt 23,18.22 Ugyanígy: Ha valaki az oltárra esküszik, az nem érvényes, de ha a rajta levő áldozati ajándéokra esküszik, az kötelezi. Ti vakok! Hát mi több, az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? (...) Aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik és arra, aki rajta ül.

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mk 9,43-47 Ha kezed megbotránkoztat, vágd le. Jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a kárhozatra jutni, az olthatatlan tűzre. Ha lábad megbotránkoztat, vágd le. Jobb sántán bemenned az életre, mint két lábbal a kárhozat olthatatlan tűzére kerülni. Ha szemed megbotránkoztat, vágd ki. Jobb félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel a kárhozatra jutni,

Mk 10,4.11-12 Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elküldjük az asszonyt – felelték. Otthon tanítványai ismét efelől kérdezték. Ezt válaszolta: „Aki elküldi feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene.”

Mk 11,25 Ám amikor imádkozni készültök, bocsássatok meg, ha nehezteltek valakire, hogy menyei Atyátok is megbocsássa bűneiteket.

Lk 12,57-59 Miért nem ítéletek meg magatok, hogy mi az igazságos? Amikor ellenfeleddel a bíróságra tartasz, útközben igyekezzél tőle megszabadulni, nehogy a bíró elé hurcoljon, és a bíró átadja a poroszlónak, a poroszló meg börtönbe vessen. Mondom neked, nem szabadulsz ki, míg az utolsó fillért is meg nem fizeted.

Lk 16,17-18 Hamarabb ér véget ég és föld, mint hogy egyetlen vessző is elvessen a törvényből. Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör, és az is házasságot tör, aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el.

Lk 21,32-33 Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el.

Jn 10,35 Ha már azokat is isteneknek mondta, akikhez az Isten szólt, és az Írás nem veszítheti érvényét

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 20,7.13-14.17 Uradnak, Istenednek a nevét ne vedd hiába, mert az Úr nem hagyja büntetlenül azt, aki a nevét hiába veszi. Ne ölj. Ne törj házasságot. Ne kívánd el embertársad házát, ne kívánd el embertársad feleségét, sem szolgáját, sem szolgálólányát, sem szarvasmarháját, sem szamarát, sem más egyebet, ami az övé.

Kiv 21,12 Aki a másikat úgy megüti, hogy belehal, azt halállal kell büntetni.

Lev 19,12.15 Aki a másikat úgy megüti, hogy belehal, azt halállal kell büntetni.

Lev 19,15 Ne légy igazságtalan az ítélkezésben. Ne kedvezz a gyengének, és ne engedd, hogy a hatalmas elszédítsen: igazság szerint ítélkezz embertársad fölött.

Lev 24,17 Aki agyonüt egy embert, bárki is, haljon meg.

Szám 30,3 Ha valaki fogadalmat tesz az Úrnak, vagy esküvel megtartóztatásra kötelezi magát, ne szegje meg a szavát; pontosan úgy tegyen, amint mondta.

MTörv 5,17-18 Ne ölj! Ne törj házasságot!

MTörv 17,8-13 Ha vérontás, viszály, testi sértés körébe vágó különféle esetekben vagy városod valamilyen peres ügyében túlságosan nehéz az igazságszolgáltatás, fogd magad, s menj el arra a helyre, amelyet az Úr, a te Istened majd kiválaszt, és fordulj ott a Lévi törzséből való papokhoz, s ahhoz a bíróhoz, aki éppen soros azon a napon. Ők majd kikérdeznak és tudtadra adják ítéletüket. Tartsd magad ahhoz az ítélethez, amelyet arról a helyről adnak tudtadra, amelyet az Úr kiválaszt, s ügyelj, hogy pontosan azt tedd mindenben, amire intenek. Tartsd magad tanácsukhoz, amit adnak, s ítéletükhöz, amit hoznak, és határozatuktól, amelyet tudtadra adnak, ne térj el se jobbra, se balra. Ha valaki mégis olyan önhitt volna, hogy a papra, aki ott az Úrnak, a te Istenednek a szolgálatában áll, vagy a bíróra nem hallgatna, az ilyen embernek meg kell hallnia: Távolítsd el a gonoszságot Izraelből, de tudja meg az egész nép a dolgot, hadd rettegjen, s attól fogva ne legyen többé önhitt.

MTörv 21,18.20 Ha valakinek rossz útra tévedt, önféjű fia van, aki nem hallgat apja és anyja szavára, s még akkor se hajlik szavukra, amikor megbüntetik” „Jelentsék a város véneinek: „Ez a mi fiunk rossz útra tévedt és önféjű, nem hallgat a szavunkra, iszik és tékozol.”

MTörv 23,22 Ha fogadalmat teszel az Úrnak, a te Istenednek, ne késlekedj teljesíteni. Mert az Úr, a te Istened szigorúan beköveteli, s bűn nehezedik rád.

MTörv 24,1 Tegyük föl, hogy valaki feleséget vesz, együtt hál vele, de aztán nem talál tetszésre nála az asszony, mert valami taszítót fedez föl rajta. Válólevelet ír hát neki, kezébe adja, és elbocsátja házából.

Jób 31,1 A saját szememmel szövetségre léptem, hogy soha kívánsággal lányra nem nézek.

Zsolt 11,4 Az Úr szent hajlékában lakik, az Úr az égben trónol. Szeme látja a világot, pillantása szemügyre veszi az emberek fiait.

Zsolt 48,3 a nagyszerű magaslat öröme az egész világnak. Sion hegye, „északnak határa” valóban a nagy király városa.

Zsolt 99,1 Király az Úr – a népek reszketnek; kerubok fölött trónol – a föld megremeg.

Sir 9,8 Takaros asszonytól fordítsd el az arcod, és ne nézegess szépséget, amely nem illet meg. Sokakat tönkretett már az asszonyi szépség, mert mint a láng, felgyújtja a vágyat.

Iz 66,1 Ezt mondja az Úr: Mivel az ég a trónusom, és a föld a lábam zsámolya, miféle házat építhetnének nekem, milyen helyet nyugvóhelyemül?

Bár 4,1 Az Isten parancsának könyve az, a törvény, amely örökre megmarad. Aki megtartja, élni fog, aki elhagyja, meghal.

Dán 7,10 Tűzfolyó eredt belőle és folyt tovább. Ezerszer ezren szolgáltak neki, és tízezerszer tízezren álltak előtte. Ítéletet tartottak, és felnyitották a könyveket.

Zak 8,17 Szívetekben ne forraljatok gonoszságot egymás ellen, hogy ne szeressétek a hamis esküt, mert ezek a dolgok, amelyeket gyűlölök – mondja az Úr.

Mal 2,14-16 S azt kérdezitek: „Miért?” Azért, mert az Úr a tanú közötted és ifjúkori feleséged között, akihez hűtlen lettél, noha ő volt a társad, a szövetséggel elkötelezett feleséged. Nemde egy élete van annak, aki testből és lélekből áll? És mi a vágya ennek az egynek? Az, hogy utódai legyenek az Isten által. Tartsátok hát tiszteletben életeteket, és ne légy hűtlen ifjúkori feleségedhez. Mert gyűlölöm a válást – mondja az Úr, Izrael Istene –, és azt, hogy igazságtalansággal borítsa el az ember a ruháját – mondja a Seregek Ura. Tartsátok hát tiszteletben az életeteket, és ne kövessétek el ezt a hűtlenséget!

ApCsel 7,49 Az ég az én trónom, s a föld lábam alatt a zsámoly. Milyen házat építhetnétek nekem – mondja az Úr –, vagy hol lehetne pihenőhelyem?

Róm 3,31 Ilyenformán megszüntetjük a törvényt a hittel? Szó sincs róla! Ellenkezőleg: erősítjük a törvényt.

Róm 8,4 és hogy a törvény beteljesedjék rajtunk, akik már nem a test, hanem a lélek szerint élünk.

Róm 10,3-4 Mert félreismerik az Istentől eredő megigazolást, és a magukéval próbálják behelyettesíteni, nem vetik alá magukat az Istentől származó megigazolásnak. Márpedig a törvény végső célja Krisztus, minden hívő megigazolására.

Róm 13,8-10 Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja. Hiszen a parancs: ne törj házasságot, ne ölj, ne lopj, a másét ne kívánd, s ami egyéb parancs még van, mind ebben az egyben tetőződik: Szeresd embertársadat, mint saját magadat. A szeretet nem tesz rosszat az embertársnak. A törvény tökéletes teljesítése tehát a szeretet.

1Kor 7,10-11 A házásoknak meg nem én parancsolom, hanem az Úr: A feleség ne hagyja el férjét. Ha mégis elhagyná, maradjon férj nélkül, vagy béküljön ki férjével. A férfi se bocsássa el feleségét.

1Kor 15,9 Én ugyanis az utolsó vagyok az apostolok közt, s arra sem méltó, hogy apostolnak hívjanak, hiszen üldöztem az Isten egyházát.

1Kor 1,17-20 Talán könnyelmű voltam, hogy ezt terveztem? Vagy nálam a tervek csupán földi szándékból születnek, és nekem az „igen” és „nem” mindegy? Isten a tanúnk, hogy szavainkban, amelyeket hozzátok intéztünk, nem mindegy az „igen” és a „nem”. Az Isten Fia, Jézus Krisztus ugyanis, akit mi – én, Szilvánusz és Timóteus – köztetek hirdettünk, nem volt „igen” is meg „nem” is, hanem az „igen” valósult meg benne. Isten valamennyi ígérete „igenné” vált benne. Ezért hangzik föl általa ajkunkon az „ámen” Isten dicsőségére.

Gal 5,14 Mert az egész törvény ebben a mondatban teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.

Ef 4,26 Ha elfog is benneteket az indulat, ne vétkezzetek. A nap ne nyugodjék le haragotok fölött.

Fil 3,9 Hiszen nem a törvény útján váltam igazzá, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit révén. Isten ugyanis a hit által tett igazzá

Jak 1,19-20 Értsétek meg, kedves testvéreim: Legyen minden ember készen a hallgatásra, de késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra. Mert haragjában az ember nem azt teszi, ami Isten előtt igazságos.

Jak 2,10-11 Aki minden törvényt megtart, egy ellen azonban vét, mindegyik ellen vét. Mert aki azt mondja: „Ne törj házasságot!”, azt is mondta: „Ne ölj!” Ha nem is törsz házasságot, de ölsz, törvényszegővé válsz.

Jak 5,12 Testvéreim, először is ne esküdjete se az égre, se a földre, se egyébre ne tegyetek esküt. Legyen körötökben az igen: igen, a nem: nem, nehogy ítélet alá essete.

2Pt 2,14 Szemük tele van azzal, akivel házasságot törnek, és éhes a bűnre. Csábítgatják az állhatatlan lelkeket, szívük hozzá van szokva a kapzsisághoz: az átok gyermekei!

1Jn 3,15 Aki gyűlöli testvérét, gyilkos, márpedig tudjátok, hogy egy gyilkosnak sem maradandó birtoka az örök élet.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Aranyszájú Szent János: Igazságosság alatt itt az erényt érti (Jézus) általánosságban. Figyeljük meg azonban, hogy hozzáteszi a kegyelet! Azt akarja ugyanis, hogy a tanítványai, akik eddig tanulatlanok voltak, jobba váljanak, mint az ószövetségi tanítók. Ugyanakkor nem nevezi igazságtalannak az írástudókat és a farizeusokat; mert különben nem mondta volna, hogy van igazságuk. Figyeljük meg viszont, hogy itt megerősíti az Ószövetséget, amikor összehasonlítja az Újszövetséggel mert bizonyos mértékig hasonló jellegűek. Az írástudók és farizeusok igazsága Mózes törvényeiben, de e törvények tényleges teljesítése Krisztus parancsaiban található. (...) A bűn és a büntetés jobbára szavakból ered, mert apró szavak gyakran vezettek gyilkossághoz és tettek tönkre egészséges állapotokat. Szóval ne gondold elenyésző dolognak, hogy bolondnak nevezed testvéredet. Ezzel megtagadod tőle az okosságot és az értelmet, ami igazán emberré tesz minket, és megkülönböztet minket az öntudatlan lényektől.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

577. Jézus a hegyi beszédet ünnepélyes figyelmeztetéssel kezdte, melyben Istentől a Sinai-hegyen az első Szövetség megkötésekor adott Törvényt az Újszövetség kegyelmének fényében mutatta be:

„Ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a Törvényt vagy a Prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem teljessé tenni. Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a Törvényből, hanem minden beteljesedik. Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában” (Mt 5,17–19).

578. Jézus, Izrael Messiása, aki a legnagyobb a mennyek országában, saját szavai szerint kötelességének tekintette, hogy beteljesítse a Törvényt hiánytalanul, a legkisebb előírásokig. De Ő az egyetlen, aki azt tökéletesen meg tudta tenni. A zsidók saját bevallásuk szerint soha nem tudták tökéletesen, a legkisebb parancs megszegése nélkül megtartani a Törvényt. Ezért Izrael fiai minden évben az engesztelés napján bocsánatot kérnek Istentől törvényszegéseikért. A Törvény ugyanis egyetlen egészset alkot, és amint Szent Jakab emlékeztet: „Aki minden törvényt megtart, egy ellen azonban vét, az mindegyik ellen vét” (Jak 2,10).

579. A Törvény teljes – nem csupán betű, hanem szelleme szerinti – megtartásának elvét nagyraecsülték a farizeusok. Erre tanítván Izraelt, sok Jézus korabeli zsidót szélsőséges vallásos buzgóságra vezettek. Ez, amennyiben nem oldódott föl kázusok képmutató boncolgatásában, a népet szükségszerűen elkészítette Isten azon hallatlan beavatkozására, ami a törvény tökéletes teljesítése volt az összes bűnös helyett az egyetlen Igaz részéről.

580. A Törvény tökéletes beteljesítését senki más nem tudta megtenni, csak az isteni Törvényhozó, aki a Törvény alatt a Fiú személyében született. Jézusban a Törvény már nem kőtáblákra írtan jelenik meg, hanem a Szolga „bensejében” és „szívében” (Jer 31,33), aki, mivel „igazságban hirdet ítéletet” (Iz 42,3), „a nép szövetsége” (Iz 42,6) lett. Jézus beteljesíti a Törvényt egészen odáig, hogy magára veszi „a Törvény átkát”, melyet azok vontak magukra, „akik nem maradtak meg mindabban, amik írva vannak, hogy megtegyék”, mivel Krisztus halála „azoknak a törvényszegéseknek megváltására történt, melyeket az első szövetségben követtek el” (Zsid 9,15).

581. A zsidók és szellemi vezetőik számára Jézus rabbinak számított. Ő maga gyakran érvelt a rabbinikus törvényértelmezés formájában. Ugyanakkor Jézusnak akaratlanul össze kellett ütköznie a törvénytudókkal, mert magyarázatát nem úgy adta elő, mint egy közülük; hanem „úgy tanított, mint akinek hatalma van, s nem úgy, mint írástudóik” (Mt 7,28–29). Őbenne Istennek ugyanaz az igéje, amely a Sinai-hegyen fölhangzott az írott Törvény Mózesnek ajándékozásakor, újra hallatja magát a boldogságok hegyén. Ez az Ige nem eltörli, hanem beteljesíti a Törvényt, isteni módon adván végső értelmezését: „Hallottátok, hogy mondatott a régieknek (...). Én pedig mondom nektek” (Mt 5,33–34). Ő ugyanezzel az isteni tekintéllyel kárhoztatja a farizeusok egyes „emberi hagyományait”, melyek érvénytelenítik Isten Igéjét.

582. Ezen túlmenően: az étkezésekkel kapcsolatos tisztasági törvényt, mely a zsidók életében igen nagy szerepet játszott, Jézus beteljesítette, amikor a maga isteni értelmezésével kinyilatkoztatta e törvény „pedagógiai” értelmét: „Ami kívülről kerül az emberbe, nem tudja tisztátalanná tenni, (...) – ezzel tisztának nyilvánított minden ételt. De mondta: ami kimegy az emberből, az szennyezi be az embert; mert belülről, az ember

szívéből származnak a gonosz gondolatok” (Mk 7,18–21). Amikor Jézus isteni tekintéllyel adta a törvény végső értelmezését, szemben találta magát egyes törvénytudókkal, akik nem fogadták el az Ő törvényt magyarázatát, noha ennek igazságát isteni jelek bizonyították. Ez különösen érvényes a szombat kérdésére: Jézus gyakran rabbinista érveléssel mutat rá arra, hogy a szombati nyugalmat nem zavarja meg Isten vagy a felebarát szolgálata, amit az Ő gyógyításai jelentenek.

1961. Isten, a mi Teremtőnk és Megváltónk Izraelt népéül választotta és kinyilatkoztatta neki Törvényét, ily módon készítve elő Krisztus eljövételét. Mózes Törvénye számos olyan igazságot tartalmaz, melyek az értelem számára természetes úton hozzáférhetők. E törvények megerősítést és hitelesítést nyernek az Üdvösség Szövetségében.

1962. A régi törvény a kinyilatkoztatott Törvény első stádiuma. Erkölcsi előírásait tíz parancsolat foglalja össze. A Tízparancsolat parancsolatai lerakják az Isten képmására alkotott ember hivatásának alapjait; tiltják az Isten szeretetével és a felebarát szeretetével ellenkező dolgokat, és előírják azt, ami e két szeretethez lényegileg hozzátartozik. A Tízparancsolat a lelkiismeret minden ember számára fölkínált világossága, hogy Isten hívását és útjait megmutassa neki és megvédje őt a rossztól:

Isten „táblákra írta a törvényt, amit a szívekben nem olvastak”.

1963. A keresztény hagyomány szerint a szent, lelki és jó Törvény még tökéletlen. Mint pedagógus, megmutatja, mit kell tenni, de önmagában nem rendelkezik erővel, tudniillik a Szentlélek kegyelmével, hogy az ember a törvényt meg tudja tartani. A bűn miatt, amit képtelen elvenni, a rabszolgaság törvénye marad. Szent Pál szerint a törvénynek különösen az a funkciója, hogy föltárja és kinyilvánítsa a bűnt, mely az ember szívében kialakítja „a bűnös vágy törvényét”. Mindazonáltal a Törvény az Ország útján az első lépés marad. A választott népet és minden egyes keresztényt előkészít és fölkészít a megtérésre és az Üdvözítő Istenbe vetett hitre. Olyan tanítást ad, mely örökre, mint Isten Igéje létezik.

1964. A régi Törvény előkészület az evangéliumra. „Törvény és fegyelem volt számukra, és az eljövendő próféciája.” Jövendőli és előre hirdeti a bűntől való szabadulás művét, ami Krisztussal fog beteljesedni, az Újszövetséghez képeket, „előképeket” és szimbólumokat ad a Lélek szerinti élet kifejezésére; végül a bölcsességi könyvek és a próféták tanításában tökéletesedik, amely az Újszövetség és a mennyek országa felé irányítja a régi Törvényt:

„Az ó Szövetség idején is voltak emberek, akik telve voltak szeretettel és a Szentlélek kegyelmével, akik elsősorban a lelki és örök ígéretek beteljesedését várták. Ebből a szempontból ők már az új Törvényhez tartoznak. És viszont, az új Szövetség alatt is élnek testi emberek, akik még nem érték el az új Törvény tökéletességét, s büntetéssel és bizonyos földi ígéretekkel kell rávezetni őket az erényes cselekedetekre. A régi törvény azonban, bár adta a szeretet parancsait, nem közvetítette a Szentlelket, aki által »Isten szeretete kiáradt a szívünkbe«, ahogy a Róm 5,5 mondja.”

2064. Az egyházi hagyomány – hűségesen a Szentíráshoz és Jézus példáját követve – alapvető fontosságot és jelentőséget tulajdonít a Tízparancsolatnak.

2065. Szent Ágoston óta a „Tízparancsolatnak” kiemelkedő helye van a keresztségre készülők és a hívők katekézisében. A 15. században jött szokásba, hogy a Tízparancsolatot

pozitív megfogalmazással rímekbe szedjék a könnyebb megjegyzés kedvéért. Ezek a versek mindmáig használatosak. Az Egyház katekizmusai többnyire a Tízparancsolatot követve adták elő a keresztény erkölcsant.

2066. A parancsolatok beosztása és számozása idők folyamán változott. A jelen katekizmus a parancsolatok azon beosztását követi, amelyet Szent Ágoston rögzített és amely a katolikus egyházban hagyományossá vált. Az evangélikusok ugyanezt használják. A keleti atyák kissé eltérő beosztást alakítottak ki, ezt használják az ortodox egyházak és a református közösségek.

2067. A tíz parancsolat Isten és a felebarát szeretetének követelményeit hirdeti. Az első három inkább Isten szeretetére, a másik hét a felebarát szeretetére vonatkozik.

Mert miként a szeretetnek két parancsolata van, melyektől – az Úr mondja – függ az egész Törvény és a Próféták, (...) úgy a tíz parancsolat két kőtáblán adatott. Mert azt mondják, hogy három volt írva az egyik táblára és hét a másikra.

2068. A Trienti Zsinat azt tanítja, hogy a Tízparancsolat kötelezi a keresztényeket, és a megigazult embernek is meg kell tartania. A II. Vatikáni Zsinat megerősíti, hogy „a püspökök, mint az apostolok utódai az Úrtól, kinek átadatott minden hatalom a mennyben és a földön, küldetést kaptak arra, hogy tanítsanak minden nemzetet és hirdessék az evangéliumot minden teremtménynek, hogy az összes ember a hit, a keresztség, valamint a parancsolatok teljesítése által elnyerje az üdvösséget.”

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

XVI. BENEDEK PÁPA VERBUM DOMINI KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

39. Az Egyház nagy hagyományának iskolájában megtanuljuk felismerni a betűtől a lélekig megtett út során az egész Szentírás egységét is, mert Isten Szava egyetlen, aki megszólítja életünket és állandóan megtérésre hív. Szentviktori Hugó megállapításai biztonságos eligazítást adnak: „Az egész isteni írás egyetlen könyvet alkot, és ez az egyetlen könyv Krisztus, Krisztusról beszél és Krisztusban találja meg a beteljesedését”. Kétségtelen, hogy pusztán történeti vagy irodalomtudományi szempontból nézve a Biblia nem egy könyv, hanem irodalmi szövegek gyűjteménye, mely több mint ezer esztendő alatt állt össze, és nem könnyű fölismerni, hogy az egyes könyvek hogyan alkotnak benső egységet. A köztük lévő feszültségek viszont jól láthatók. Ez érvényes már Izrael Bibliájában is, melyet mi keresztények Ószövetségi Szentírásnak nevezünk. Még inkább érvényes, amikor mi keresztények az Újszövetséget és annak iratait mintegy hermeneutikai kulcsként kapcsoljuk össze Izrael Bibliájával és azt úgy értelmezzük, mint Krisztushoz vezető utat. Az Újszövetségben általában nem „az írás” kifejezést (vö. Róni 4,3; lPt 2,6), hanem az „írások”-at használják (vö. Mt 21,43; Jn 5,39; Róm 1,2; 2Pt 3,16), melyeket összességükben Isten egyetlen hozzánk intézett Szavának tekintenek. Ezzel világossá válik, hogy Krisztus személye hogyan egyesíti az összes „írásokat” az egyetlen „Szóval „ így értjük meg, mit mondott a Dei Verbum dogmatikus konstitúció 12. pontja, amikor rámutatott az egész Biblia belső egységére, mint a hit korrekt hermeneutikájának döntő kritériumára.

40. Annak távlatában, hogy az írások Krisztusban egyek, mind a teológusoknak, mind a lelkipásztoroknak tudniuk kell az Ó- és Újszövetség kapcsolatáról. Mindenekelőtt nyilvánvaló, hogy az Újszövetség elismeri az Ószövetséget Isten Szavának, s ezért elfogadja a zsidó nép szent írásainak tekintélyét. Ezt burkoltan azzal ismeri el, hogy ugyanazt a nyelvezetet használja, és gyakran utal ezen írások részleteire. Kifejezetten pedig azzal ismeri el, hogy sok részletet idéz belőle és érvelésre használja fel. Így az ószövetségi szövegekre támaszkodó érvelés az Újszövetségben döntő erejű, erősebb, mint az egyszerű emberi ész érvei. A negyedik evangéliumban Jézus kijelenti, hogy „az írást nem lehet feloldani” (Jn 10,35). Szent Pál pedig azt fogalmazza meg különös pontossággal, hogy az ószövetségi kinyilatkoztatás számunkra, keresztények számára is érvényes (vö. Róm 15,4; 1Kor 10,11). Ezen túlmenően állítjuk, hogy „a názáreti Jézus zsidó volt és a Szentföld az Egyház szülőföldje”; a kereszténység gyökere az Ószövetségbe nyúlik és a kereszténység mindig e gyökérből táplálkozik. Éppen ezért a józan keresztény tanítás mindig elutasította a vissza-visszatérő markionizmus minden formáját, mely különböző módokon arra törekszik, hogy szembeállítsa az Újszövetséget az Ószövetséggel.

Továbbá az Újszövetség illeszkedik az Ószövetséghez és hirdeti, hogy Krisztus élete, halála és föltámadása misztériumában a zsidó nép szent Iratai tökéletesen beteljesedtek. De meg kell jegyeznünk, hogy az írások beteljesedésének fogalma összetett, mert hármasság természetű: alapvető az ószövetségi kinyilatkoztatással való folytonossága; további jellemzője a szakítás, s újabb jellemzője a beteljesítés és felülmúlás. Krisztus misztériuma rendeltetését tekintve folytatja az Ószövetség áldozati kultuszát, de ez egészen eltérő módon valósult meg. Módja megfelel néhány prófétai jóvendülésnek, és előtte soha nem látott tökéletességet ért el. Az Ószövetség ugyanis tele van az intézményes és prófétai jelleg feszültségeivel. Krisztus húsvéti misztériuma tökéletesen egyezik - de előre nem látható módon - a próféciaikkal és az írások előképeivel; mindazonáltal nyilvánvaló szakítást jelent az ószövetségi intézményekkel.

E meggondolások mutatják az Ószövetség semmivel nem helyettesíthető jelentőségét a keresztények számára, ugyanakkor nyilvánvalóvá teszik a krisztológikus olvasás eredetiségét. Az apostoli időktől kezdve, majd az élő hagyományban az Egyház megmutatta a tipológiának köszönhetően az isteni terv egységét a két szövetségben. A tipológia nem önkényes, hanem a szent szövegben elbeszélte eseményekben rejlik, ezért az egész Szentírást érinti. „A tipológia Isten Ószövetségben végrehajtott műveiben előképét látja annak, amit Isten később az idők teljességében megtestesült Fia személyében beteljesített.” így tehát a keresztények az Ószövetséget a meghalt és föltámadott Krisztus fényénél olvassák. Amennyiben a tipológikus olvasás föltárja az Ószövetségnek az Újszövetségre irányuló tartalmát, nem szabad megfélemednünk arról, hogy az Ószövetség megőrzi a maga kinyilatkoztatásának értékét, melyet a mi Urunk is megerősített (vö. Mk 12,29-31) – Éppen ezért „az Újszövetséget is az Ószövetség fényénél kell olvasni. Az őskeresztény katekézis állandóan visszanyúlt hozzá (vö. 1Kor 5,6-8; 10,1-11). Ezen az alapon állították a Szinódusi Atyák, hogy „a Biblia zsidó értelmezése segítheti a keresztények szentírástudományát és értelmezését”. Szent Ágoston éleslátó bölcsességgel így nyilatkozott e kérdésről: „Az Újszövetség el van rejtve az Ószövetségben, és az Ószövetség megnyilvánult az Újszövetségben”. Fontos tehát, hogy mind a lelkipásztorok, mind az egyetemi oktatásban világossá tegyék a két szövetség

bensőséges kapcsolatát, Nagy Szent Gergellyel együtt emlékezve arra, hogy „amit az Ószövetség megígért, azt az Újszövetség láthatóvá tette; amit az homályosan hirdet, ez mint jelenvalót nyíltan hirdeti. Ezért az Ószövetség az Újszövetség próféciája és az Ószövetség legjobb kommentárja az Újszövetség.”

41. Az Ó- és Újszövetség kapcsolatában a Szinódus foglalkozott a Biblia azon lapjainak témájával is, melyek a rajtuk leírt erőszak és erkölcstelenségek miatt sötétek és nehezek. Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt azt kell észben tartanunk, hogy a bibliai kinyilatkoztatás mélyen a történelemben gyökerezik. Isten terve fokozatosan mutatkozik, és egymást követő lépésekben, lassan valósul meg, sokszor az emberek ellenállása ellenére is. Isten kiválaszt egy népet és türelmesen neveli. A kinyilatkoztatás alkalmazkodik az egymástól távoli korszakok kulturális és erkölcsi színvonalához, s hivatkozik tényekre és szokásokra, például hazug mesterkedésekre, erőszakos beavatkozásokra, népirtásokra, anélkül, hogy ezek erkölcstelenségét kifejezetten elítélné; ami a történeti összefüggésből érthető, de meglepheti a modern olvasót, főként ha megfelelnek a sok „sötét” magatartásról, melyeket az emberek a századok folyamán mindig, még napjainkban is tanúsítanak. Az Ószövetségben a próféták prédikációikban hevesen kikelnek az igazságtalanság és az erőszak minden kollektív vagy egyéni fajtája ellen, s így a nevelés eszközüvé válnak, melyet Isten ad népének előkészületül az evangéliumra.

Éppen ezért hiba volna figyelmen kívül hagyni a Szentírásnak azokat a szakaszait, melyek problematikusnak látszanak. Inkább tudatában kell lennünk, hogy ezen lapok olvasása megfelelő szaktudást igényel. Ezt olyan képzsben kell megszerezni, mely a szövegeket történelmi- irodalmi összefüggésükben és keresztény távlatukban olvassa, s melynek végső hermeneutikus kulcsa „az evangélium és Jézus új parancsa, mely a húsvéti misztériumban teljesezett be.” Ezért buzdítom a tudósokat és a lelkipásztorokat, hogy segítsék a hívőket megbarátkozni ezekkel a lapokkal is, olyan olvasással, mely jelentésüket Krisztus misztériumának fényénél fedezteti föl.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

Az evangéliumi szakasz folytatja a Hegyi beszéd tanításának bemutatását. Ez alkalommal azt a részt hallhatjuk, melyben Jézus kiemeli, beteljesíteni jött a törvényt és a prófétákat, s nem eltörölni azokat, majd kitér három parancsra: az ölés, a házasságtörés és az esküdözés elleni parancsokra.

Az olvasmány (Sir15,15-20) árnyalja a törvényről és a parancsokról szóló evangéliumi szöveget: Isten adta az embernek a törvényt és a parancsokat, melyek a jóra vezetnek, de az embernek lehetősége van ezektől eltérni – „megadatik neki, amit választ magának”.

A válaszos zsoltár (Zsolt 118,1-2.4-5.17-18.33-34) a törvénytisztelőket, az Isten útján járókat dicséri: „Boldogok, akik Isten útján járnak, és törvényét követik”.

Az egyetemes könyörgések az isteni törvények megtartásához és Isten akaratának teljesítéséhez kapcsolódnak: „(Pap:) Testvéreim! Krisztus Urunk, azért jött el, hogy a szeretet parancsa által tökéletessé tegye az ószövetségi törvényt. Kérjük mennyei

Atyánkat, hogy kegyelmével mindenben teljesítsük szent Fia akaratát!” Az első könyörgés az egyházi előljárók szerepét emeli ki: „Hogy az Egyház pásztorai elől járjanak az isteni törvények megtartásában!” A második a törvények megtartásának hatásait említi: „Hogy az isteni törvények megtartása által a világban rend és békesség uralkodjék!” A befejezés kiemeli, hogy Krisztus az, aki példát adott az Úr Isten akaratának tökéletes teljesítéséről.

A *felajánló könyörgés* az Isten akaratának teljesítői számára kér jutalmat a mennyben: „Kérünk, Istenünk, hogy ez az áldozati adomány tisztítson meg és újítson meg minket. Legyen örök jutalom forrása azoknak, akik teljesítik szent akaratodat. Krisztus, a mi Urunk által”.

Az *áldozás utáni könyörgés* azt kéri, hogy a vágyaink Istenhez vigyenek közelebb: „Add, hogy mindig olyan eledelre vágyakozzunk, amely az igaz életet táplálja bennünk”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ:

Te vagy az Isten (606)

https://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/206/gr/736/te-vagy-az-isten-tu-es-deus

Aki akar üdvözülni (202)

https://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/136/cantio/129/aki-akar-udvozulni

GITÁROS ÉNEKEK:

Sillye Jenő: Most már látom

https://www.youtube.com/watch?v=v4M87z_IMeU

Sillye Jenő: Álmaimból, lelkemből

https://www.youtube.com/watch?v=U_p81gABUgw

Csák Katalin: Szent vagy, szent vagy, szent vagy / Dávidnak fia

<https://www.youtube.com/watch?v=kZE-9J1D8Yo>

Balogh Misi: Ég és föld elmúlnak

<https://www.youtube.com/watch?v=aWs-1YlhxY8>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Csorba Győző: Sors

Vásárban egyedül
alkudni nézni csak
sodródni ésszerű
cél nélkül (igazán
nagy céllal)

Fáj az árus
lába a lacikonyhás

almát eszik tömik
itt is a kismalackát
Ó a vásár a vásár
ő bennem benne én
sehogy másképp csak így

Akartam elhibáztam
hívtam és elfogadtam
s jó is – daráltam egyre

Lassan mégis magam
után csak már után
friss sebfelületekkel
százszoros árvasággal
horpadt soványka zsákkal
végképp gyógyíthatatlan

Csorba Győző: TÖRVÉNY

Romlandó testekért aggódol:
a kínjukért vagy kínodért szorongsz-e?

Mentenéd őket - égre-nyúló
karok karói közt botolsz előre.

Ó, múlás, ó, szép rend: a föl-le
forgó kerék arányos mozdulása!

Ó, múlás, ó, szép rend: a tisztán
fénylő emlékek kútforrása, fészke!

Ó, múlás, ó, szép rend: a bomló
bomlása és a sarjú sarjadása! -

Ó, múlás, ó, múlás: idétlen
hányódás, izzadtság-szagú kesergés!

Ó, drága énekhez vezérlő
formátlan ordítás, nyögő szabódás!

Ó, bűz, ó, genny, petyhüdt hidegség,
a márvány-csarnok kásahegy-küszöbje! -

Topogsz előtte, mint a gyermek,
akit szülői józanság kipróbál,

s a lobbanó máglyák tüzére
ijesztő gonddal fekteted le szíved.

Rainer Maria Rilke: Lélek az úrben

/Csorba Gőző fordítása/

Itt járok, kóválygok, szabadba tört
lélek.

Merhessem? Lendüljek?

Sok rátermett élt
volt küzdőhelyemen. De itt, hol
képességét rendre kifejti a legkicsinyebb is
néma remekléssel -:
merhessem? Lendüljek?

Átkínlódtam bár a ködös test rabjaként
éjeket: ó, sőt egybekötöttem
őt, a földit a Végtelennel,
szürke
szíve keservesen
sírt a kezemben.

Most ki elé álljak:
íme a lélek? Kit
lep meg?
Hirtelen én legyek, én az Örök;
ellentémetől szabadulva, kinek már
vígasza sem leszek, és csak az éggel
érezek.

Én, még gyöngé titok;
rebbeteg, egyetlen
mindvalamennyi kitárult
titok között.

Ó, hogyan átjárják egymást az erős ölelések.
Hát engem melyikük fog és ad
majd tovább,
rossz ölelőt?

Vagy jót? Ellobogott
ama félszegen szeretők kimerítő
láza belőlem? Bámulok,
s fölfele hullok? Ezért?

Történet a megbocsátásról

Egy tanítónő a kisdíákok agytekervényeit megmozgató játékot talált ki. Arra kérte a nebulókat, hogy egy műanyag tasakban mindenki hozzon magával pár darab burgonyát. Annyi burgonyát kellett vigyének a gyerekek, ahány személyt a környezetükből utáltak, és azokról kellett a gumókat is elnevezniük. Másnap meg is érkeztek a krumplik, volt, aki kettőt hozott, volt, aki hármat, de olyan is akadt, aki öttel érkezett.

A tanítónő ezután arra kérte a diákjait, hogy a következő egy hétben mindenhová, még a vécére is vigyék magukkal a krumplis zacskóikat.

Ahogy teltek a napok, a kisdíákok közül már volt, aki sírva fakadt, hiszen a napok alatt megromlott krumplikból förtelmes bűz áradt, és akinek 5 krumplija volt, annak sokkal nehezebb terhet is kellett cipelnie. Mikor letelt a hét, a gyerekek örültek, hogy a játéknak vége lett.

A tanítónó megkérdezte: „Milyen érzés volt magatokkal cipelni a krumplikat?”

A gyermekek azonnal panaszkodni, siránkozni kezdtek, hiszen szörnyű érzés volt azokkal a kellemetlen szagú gumókkal együtt élni.

„Pont ugyanilyen érzés, mikor a lelketek, szívetek mélyén ott ül a düh, a harag és a gyűlölet. Az a láthatatlan, de nyomasztó bűz megmérgezi a szívet, és mindig veletek lesz, ha nem szabadultok meg tőle. Meg kell bocsátani, mert akkor a szívetek csak így lehet szabad és könnyű. A megbocsátás képessége a legnagyobb erény, a legmagasztosabb emberi tulajdonság. A szeretet a legjobb gyógyír mindenre, ezért nem szabad senkire sem haragudni” – mondta a nagyszerű pedagógus.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Jézus a tíz parancsolat közül ebben a szakaszban kifejezetten háromra utal (5., 9., 2.). Ennek a tanításnak a logikája szerint, hogyan kell értelmeznünk a többi parancsolatot?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, tanításodból tudjuk, hogy az őszinte és tiszta szívekben akarsz élni. Kérünk, alakíts át minket kegyelmeddel, hogy méltó hajlékod legyünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Assisi Szent Ferenc Betegápoló Nővéreinek imádsága

Uram, ma mit akarsz mondani nekünk, tanítványaidnak? Uram, alázattal kérünk, add kegyelmedet, hogy tudjunk a te törvényed szerint élni, cselekedni és szeretni. Uram add, hogy felismerjük mindennapjainkban, hogy mikor kell, kiengesztelődjünk testvéreinkkel, hogy szabadon, tiszta szívvel neked élhessünk. Ámen

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Beszédetek legyen „igen, igen, nem, nem” (Mt 5,17-37)

(Forrás: pixabay)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- minden elmúlik egyszer a teremtett világban, de az Úr Szava örök. S csak az marad meg, ami és aki e Szóhoz hozzákapcsolódik. Isten Szava bennünk az örök élet záloga (vö. Jn 6,68; Jn 15,1-11)!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- az Ószövetség előkészület Jézus Krisztushoz. Olvassam tehát azzal a bizonyossággal az ószövetségi Szentírást, hogy annak minden lapja Jézus Krisztusban nyeri el a teljes értelmét!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyag* kiadványok elsődleges célja, hogy az imádságos bibliaolvasáshoz támpontokat adjanak. A segédanyagok felépítése a *lectio divina* módszer szerinti felosztást követi, egy kötetbe gyűjtve össze a bibliai szöveg megismerését segítő dokumentumok egy válogatását az evangéliumok római katolikus liturgia szerinti szakaszaihoz.

Lectio divina segédanyag, Évközi 6. vasárnap („A” év)

Borítófotó © Pixabay

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Nagy Szent Gergely gondolatait a Catena Aurea német nyelvű kiadása alapján Hegyi László fordította
Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Csorba Győző: Törvény – <https://mek.oszk.hu/02300/02370/02370.htm#133>

Csorba Győző: Sors – <https://csorbagyozo.hu/node/855>

Rainer Maria Rilke: Lélek az űrben – <http://mek.niif.hu/00400/00474/00474.htm#d6724>

Történet a megbocsátásról – <http://joportal.hu/johirek/2661>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görfölné Tibor, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfy Ildikó, Rác Dávid, Rác Édua Anna, Révai László, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Szily Boglárka, Vermes Nikolett.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2023

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu